

Afgørelser vedrørende overførsel til Malta efter Dublinforordningen

Flygtningenævnet har den 21. november 2014 og den 21. april 2015 truffet afgørelse i fire prøvesager vedrørende overførsel af asylansøgere til Malta efter Dublinforordningen. Nævnet har stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel til Malta.

Sagerne er behandlet på skriftligt grundlag af et samlet nævn, jf. udlændingelovens § 53, stk. 8, 2. pkt., og nævnets forretningsordens § 46, stk. 2.

Præmisserne fra de fire afgørelser kan læses nedenfor.

Malta – stadfæstelse

Enlig yngre kvinde uden børn

”Flygtningenævnet skal på denne baggrund udtale følgende:

Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a. Det fremgår videre af kapitel 5 a, herunder § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til et andet EU-land efter reglerne i Dublinforordningen.

De aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Malta er ifølge de for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger behæftet med visse mangler.

Flygtningenævnet finder imidlertid ikke, at der er væsentlige grunde til at tro, at der er sådanne generelle systemfejl eller mangler i asylproceduren og i modtageforholdene i Malta, at overførsel af enhver asylansøger til Malta vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling, som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Der kan herved blandt andet henvises til de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder AIDA, ”National Country Report – Malta” af maj 2014. Det fremgår blandt andet af rapporten, at omend asylproceduren kan være længerevarende og modtagefaciliteterne begrænsede, foretager de maltesiske myndigheder en reel asylsagsbehandling. Det fremgår endvidere, at der kan være grund til ikke at overføre særligt sårbare personer. Der kan yderligere henvises til Dansk Flygtningehjælps rapport af januar 2014 samt Jesuit Refugee Services rapport af 5. juni 2013.

Flygtningenævnet finder således heller ikke, at modtageforholdene for asylansøgere i Malta generelt er af en sådan karakter, at de kan sidestilles med modtageforholdene i Grækenland på tidspunktet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2011 i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland.

Malta har den [...]2014 accepteret at modtage Deres klient i henhold til Dublinforordningen.

Flygtningenævnet lægger i overensstemmelse med Deres klients oplysninger til Dansk Flygtningehjælp om, at hun er blevet meddelt opholdstilladelse i Malta, til grund, at Deres klient på tidspunktet for indgivelsen af sin asylansøgning i Danmark var i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse i Malta.

Flygtningenævnet finder, at det må bero på en konkret vurdering, om Deres klient skal overføres til Malta eller have sin ansøgning om asyl realitetsbehandlet i Danmark. I denne vurdering vil blandt andet indgå, om Deres klient under hensyn til de aktuelle modtageforhold mv. i Malta vil være i en sådan situation ved en overførsel, at hendes asylansøgning bør realitetsbehandles i Danmark, jf. EU-chartrets artikel 4 og forordningens artikel 17.

Flygtningenævnet lægger til grund, at Deres klient i Malta havde bevægelsesfrihed, men at hun er udrejst illegalt, og at hun derfor ved en overførsel til Malta risikerer at blive fængslet og idømt en korterevarende fængselsstraf. Det forhold, at Deres klient risikerer en sådan straf, kan ikke anses for at være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Flygtningenævnet finder ikke, at de generelle baggrundsoplysninger og de domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som De har henvist til, herunder sammenholdt med det oplyste om Deres klients forhold, giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Deres klient ved en overførsel til Malta vil blive udsat for en behandling, der er i strid med artikel 3 eller artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Nævnet finder heller ikke grundlag for at antage, at fængselsforholdene for de indsatte i fængslerne i Malta generelt udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Flygtningenævnet finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingestyrelsens vurdering af, at der ikke foreligger sådanne særlige hensyn, herunder af humanitær karakter, at asylansøgningen bør behandles i Danmark. Flygtningenævnet finder ikke, at oplysningerne om Deres klients helbredsmæssige forhold er af en sådan karakter, at de kan føre til et andet resultat.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 a, stk. 1, jf. Dublinforordningen.”

Malta – stadfæstelse

Yngre kvinde med barn og ægtefælle

”Flygtningenævnet skal på denne baggrund udtale følgende:

Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a. Det fremgår videre af kapitel 5 a, herunder § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til et andet EU-land efter reglerne i Dublinforordningen.

De aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Malta er ifølge de for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger behæftet med visse mangler.

Flygtningenævnet finder imidlertid ikke, at der er væsentlige grunde til at tro, at der er sådanne generelle mangler i asylproceduren og i modtageforholdene i Malta, at overførsel af Deres klient og hendes barn til Malta vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Der kan herved blandt andet henvises til de foreliggende

baggrundsoplysninger, herunder AIDA, National Country Report - Malta af maj 2014. Det fremgår blandt andet af rapporten, at om end asylproceduren kan være længerevarende og modtagefaciliteterne begrænsede, så foretager de maltesiske myndigheder en reel asylsagsbehandling. Det fremgår endvidere, at der kan være grund til ikke at overføre særligt sårbare personer. Der kan yderligere henvises til Dansk Flygtningehjælps rapport af januar 2014, samt Jesuit Refugee Services rapport af 5. juni 2013. Der kan endelig henvises til Udenrigsministeriets notat af 5. februar 2015. Aditus notat af 18. februar 2015 samt Council of Europe, Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) rapport af 4. juli 2013.

Flygtningenævnet finder således heller ikke, at modtageforholdene for asylansøgere i Malta generelt er af en sådan karakter, at de kan sidestilles med modtageforholdene i Grækenland på tidspunktet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2011 i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland.

Malta har den [...] 2014 accepteret at modtage Deres klient i henhold til Dublinforordningen.

Flygtningenævnet lægger i overensstemmelse med Deres klients oplysninger til Dansk Flygtningehjælp om, at hun er blevet meddelt opholdstilladelse i Malta, til grund, at Deres klient på tidspunktet for indgivelsen af sin asylansøgning i Danmark var i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse.

Flygtningenævnet finder herefter, at det må bero på en konkret vurdering, om Deres klient skal overføres til Malta eller have sin ansøgning om asyl realitetsbehandlet i Danmark. I denne vurdering vil blandt andet indgå, om Deres klient under hensyn til de aktuelle modtageforhold mv. i Malta, vil være i en sådan situation ved en overførsel, at hendes asylansøgning bør realitetsbehandles i Danmark, jf. EU-chartrets artikel 4 og forordningens artikel 17.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har den 4. november 2014 afsagt dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12). Domstolen har i den forbindelse foretaget en analyse af modtageforholdene for asylansøgere i Italien og har udtalt, at den aktuelle situation i Italien på ingen måde kan sammenlignes med forholdene i Grækenland på tidspunktet for afsigelsen af dommen i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland, hvorfor tilgangen til sagen heller ikke kan være den samme som i M.S.S. (præmis 114). Domstolen finder ikke, at Dublin-overførsel til Italien generelt vil udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Domstolen finder, at asylansøgende børn, også selv om de er ledsaget af deres forældre, må anses for ekstremt sårbare, og opstiller derfor i dommen en række betingelser, som skal være opfyldt ved overførsel af familier med mindreårige børn til Italien. Flygtningenævnet har ikke udelukket, at der for så vidt angår andre personer, som må anses for ekstremt sårbare, for eksempel som følge af særligt alvorlige fysiske eller psykiske sygdomme, henset til de generelle forhold i Italien og den pågældendes individuelle situation, kan være alvorlige grunde til at antage, at den pågældende vil være i risiko for behandling i strid med artikel 3 ved en udsendelse til Italien med den virkning, at der ligesom i sager vedrørende børnefamilier tillige i sådanne sager forud for udsendelsen vil skulle indhentes en individuel garanti fra de italienske myndigheder.

Flygtningenævnet finder ikke, at Deres klient kan anses for at være i en sådan sårbar situation, at der, på tilsvarende måde som i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12), skal indhentes en individuel garanti fra de maltesiske myndigheder forud for overførsel til

Malta. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den aktuelle situation i Malta ikke kan sidestilles med forholdene i Italien på tidspunktet for afsigelsen af dommen i Tarakhel mod Schweiz. Det bemærkes videre, at Deres klient – i modsætning til klagerne i Tarakhel-sagen - er blevet meddelt opholdstilladelse i det land, hun påtænkes overført til.

Flygtningenævnet har videre lagt til grund, at Deres klient og hendes ægtefælle samt et barn ved en overførsel til Malta som udgangspunkt vil være omfattet af de modtageforhold med videre, der fremgår af Udenrigsministeriet i notat af 5. februar 2015 og derfor vil være omfattet af adgangen til åbne modtagecentre under AWAS, trænet personale, helbredsteam, gratis statslig sundhedspleje, gratis statslig uddannelse og adgang til beskæftigelse, ligesom familiens enhed vil blive søgt bevaret.

Det forhold, at Deres klient ved en overførsel til Malta måtte blive frihedsberøvet kan ikke føre til en ændret vurdering. Det bemærkes herved, at Deres klient i Malta havde bevægelsesfrihed, men at hun er udrejst illegalt, og at hun derfor ved en overførsel til Malta risikerer at blive fængslet og idømt en korterevarende fængselsstraf. Det forhold, at Deres klient risikerer en sådan straf, kan ikke anses for at være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Flygtningenævnet finder ikke, at de generelle baggrundsoplysninger og de domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som De har henvist til, herunder sammenholdt med det oplyste om Deres klients forhold, giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Deres klient ved en overførsel til Malta vil blive udsat for en behandling, der er i strid med artikel 3 eller artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Flygtningenævnet finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingestyrelsens vurdering af, at der ikke foreligger sådanne særlige hensyn, herunder af humanitær karakter, at asylansøgningen bør behandles i Danmark. Flygtningenævnet finder ikke, at oplysninger om Deres klients helbredsmæssige forhold kan føre til et andet resultat.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 a, stk. 1, jf. Dublinforordningen.”

Malta – stadfæstelse

Enlig yngre kvinde med barn

”Flygtningenævnet skal på denne baggrund udtale følgende:

Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a. Det fremgår videre af kapitel 5 a, herunder § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til et andet EU-land efter reglerne i Dublinforordningen.

De aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Malta er ifølge de for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger behæftet med visse mangler.

Flygtningenævnets flertal finder imidlertid ikke, at der er væsentlige grunde til at tro, at der er sådanne generelle mangler i asylproceduren og i modtageforholdene i Malta, at overførsel af Deres klient og hendes barn til Malta vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Der kan herved blandt andet henvises til de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder AIDA, National Country Report - Malta af maj 2014. Det fremgår blandt andet af rapporten, at om end asylproceduren kan være længerevarende og modtagefaciliteterne begrænsede, så foretager de maltesiske myndigheder en reel asylsagsbehandling. Det fremgår endvidere, at der kan være grund til ikke at overføre særligt sårbare personer. Der kan yderligere henvises til Dansk Flygtningehjælps rapport af januar 2014, samt Jesuit Refugee Services rapport af 5. juni 2013. Der kan endelig henvises til Udenrigsministeriets notat af 5. februar 2015. Aditus notat af 18. februar 2015 samt Council of Europe, Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) rapport af 4. juli 2013.

Flygtningenævnets flertal finder således heller ikke, at modtageforholdene for asylansøgere i Malta generelt er af en sådan karakter, at de kan sidestilles med modtageforholdene i Grækenland på tidspunktet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2011 i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland.

Malta har den [...]2014 accepteret at modtage Deres klient i henhold til Dublinforordningen.

Flygtningenævnet lægger i overensstemmelse med Deres klients oplysninger til Dansk Flygtningehjælp om, at hun den [...] 2013 er registreret for ulovlig indrejse i Malta, til grund, og Deres klient herefter er udrejst af Malta, inden hendes asylsag var færdigbehandlet.

Flygtningenævnet finder, at det må bero på en konkret vurdering, om Deres klient skal overføres til Malta eller have sin ansøgning om asyl realitetsbehandlet i Danmark. I denne vurdering vil blandt andet indgå, om Deres klient under hensyn til de aktuelle modtageforhold mv. i Malta, vil være i en sådan situation ved en overførsel, at hendes asylansøgning bør realitetsbehandles i Danmark, jf. EU-chartrets artikel 4 og forordningens artikel 17.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har den 4. november 2014 afsagt dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12). Domstolen har i den forbindelse foretaget en analyse af modtageforholdene for asylansøgere i Italien og har udtalt, at den aktuelle situation i Italien på ingen måde kan sammenlignes med forholdene i Grækenland på tidspunktet for afsigelsen af dommen i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland, hvorfor tilgangen til sagen heller ikke kan være den samme som i M.S.S. (præmis 114). Domstolen finder ikke, at Dublin-overførsel til Italien generelt vil udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Domstolen finder, at asylansøgende børn, også selv om de er ledsaget af deres forældre, må anses for ekstremt sårbare, og opstiller derfor i dommen en række betingelser, som skal være opfyldt ved overførsel af familier med mindreårige børn til Italien. Flygtningenævnet har ikke udelukket, at der for så vidt angår andre personer, som må anses for ekstremt sårbare, for eksempel som følge af særligt alvorlige fysiske eller psykiske sygdomme, henset til de generelle forhold i Italien og den pågældendes individuelle situation, kan være alvorlige grunde til at antage, at den pågældende vil være i risiko for behandling i strid med artikel 3 ved en udsendelse til Italien med den

virkning, at der ligesom i sager vedrørende børnefamilier tillige i sådanne sager forud for udsendelsen vil skulle indhentes en individuel garanti fra de italienske myndigheder.

Flygtningenævnets flertal finder ikke, at Deres klient kan anses for at være i en sådan sårbar situation, at der, på tilsvarende måde som i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12), skal indhentes en individuel garanti fra de maltesiske myndigheder forud for overførsel til Malta. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den aktuelle situation i Malta ikke kan sidestilles med forholdene i Italien på tidspunktet for afsigelsen af dommen i Tarakhel mod Schweiz.

Flygtningenævnets flertal har videre lagt til grund, at Deres klient samt et barn ved en overførsel til Malta som udgangspunkt vil være omfattet af de modtageforhold med videre, der fremgår af Udenrigsministeriet i notat af 5. februar 2015 og derfor vil være omfattet af adgangen til åbne modtagecentre under AWAS, trænet personale, helbredsteam, gratis statslig sundhedspleje, gratis statslig uddannelse og adgang til beskæftigelse, ligesom familiens enhed vil blive søgt bevaret.

Det forhold, at Deres klient ved en overførsel til Malta måtte blive frihedsberøvet kan ikke føre til en ændret vurdering. Det bemærkes herved, at Deres klient i Malta havde bevægelsesfrihed, men at hun er udrejst ulovligt, og at hun derfor ved en overførsel til Malta risikerer at blive fængslet og idømt en korterevarende fængselsstraf. Det forhold, at Deres klient risikerer en sådan straf, kan ikke anses for at være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Flygtningenævnets flertal finder ikke, at de generelle baggrundsoplysninger og de domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som De har henvist til, herunder sammenholdt med det oplyste om Deres klients forhold, giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Deres klient ved en overførsel til Malta vil blive udsat for en behandling, der er i strid med artikel 3 eller artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Flygtningenævnets flertal finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingestyrelsens vurdering af, at der ikke foreligger sådanne særlige hensyn, herunder af humanitær karakter, at asylansøgningen bør behandles i Danmark. Flertallet finder ikke, at oplysninger om Deres klients helbredsmæssige forhold kan føre til et andet resultat.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 a, stk. 1, jf. Dublinforordningen.”

Malta – stadfæstelse

Enlig yngre kvinde med barn

”Flygtningenævnet skal på denne baggrund udtale følgende:

Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a. Det fremgår videre af kapitel 5 a, herunder § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til et andet EU-land efter reglerne i Dublinforordningen.

De aktuelle modtageforhold for asylansøgere i Malta er ifølge de for Flygtningenævnet foreliggende baggrundsoplysninger behæftet med visse mangler.

Flygtningenævnets flertal finder imidlertid ikke, at der er væsentlige grunde til at tro, at der er sådanne generelle mangler i asylproceduren og i modtageforholdene i Malta, at overførsel af Deres klient og hendes barn til Malta vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Der kan herved blandt andet henvises til de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder AIDA, National Country Report - Malta af maj 2014. Det fremgår blandt andet af rapporten, at om end asylproceduren kan være længerevarende og modtagefaciliteterne begrænsede, så foretager de maltesiske myndigheder en reel asylsagsbehandling. Det fremgår endvidere, at der kan være grund til ikke at overføre særligt sårbare personer. Der kan yderligere henvises til Dansk Flygtningehjælps rapport af januar 2014, samt Jesuit Refugee Services rapport af 5. juni 2013. Der kan endelig henvises til Udenrigsministeriets notat af 5. februar 2015, Aditus notat af 18. februar 2015 samt Council of Europe, Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) rapport af 4. juli 2013.

Flygtningenævnets flertal finder således heller ikke, at modtageforholdene for asylansøgere i Malta generelt er af en sådan karakter, at de kan sidestilles med modtageforholdene i Grækenland på tidspunktet for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 21. januar 2011 i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland.

Malta har den [...] 2014 accepteret at modtage Deres klient i henhold til Dublinforordningen.

Flygtningenævnet lægger Deres klients oplysninger til Dansk Flygtningehjælp om, at hun har modtaget en ét-årig opholdstilladelse i Malta til grund.

Flygtningenævnet finder, at det må bero på en konkret vurdering, om Deres klient skal overføres til Malta eller have sin ansøgning om asyl realitetsbehandlet i Danmark. I denne vurdering vil blandt andet indgå, om Deres klient under hensyn til de aktuelle modtageforhold mv. i Malta, vil være i en sådan situation ved en overførsel, at hendes asylansøgning bør realitetsbehandles i Danmark, jf. EU-chartrets artikel 4 og forordningens artikel 17.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har den 4. november 2014 afsagt dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12). Domstolen har i den forbindelse foretaget en analyse af modtageforholdene for asylansøgere i Italien og har udtalt, at den aktuelle situation i Italien på ingen måde kan sammenlignes med forholdene i Grækenland på tidspunktet for afsigelsen af dommen i sagen M.S.S. mod Belgien og Grækenland, hvorfor tilgangen til sagen heller ikke kan være den samme som i M.S.S. (præmis 114). Domstolen finder ikke, at Dublin-overførsel til Italien generelt vil udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Domstolen finder, at asylansøgende børn, også selv om de er ledsaget af deres forældre, må anses for ekstremt sårbare, og opstiller derfor i dommen en række betingelser, som skal være opfyldt ved overførsel af familier med mindreårige børn til Italien. Flygtningenævnet har ikke udelukket, at der for så vidt angår andre personer, som må anses for ekstremt sårbare, for eksempel som følge af særligt alvorlige fysiske eller psykiske sygdomme, henset til de generelle forhold i Italien og den pågældendes individuelle situation, kan være alvorlige grunde til at antage, at den

pågældende vil være i risiko for behandling i strid med artikel 3 ved en udsendelse til Italien med den virkning, at der ligesom i sager vedrørende børnefamilier tillige i sådanne sager forud for udsendelsen vil skulle indhentes en individuel garanti fra de italienske myndigheder.

Flygtningenævnets flertal finder ikke, at Deres klient kan anses for at være i en sådan sårbar situation, at der, på tilsvarende måde som i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (29217/12), skal indhentes en individuel garanti fra de maltesiske myndigheder forud for overførsel til Malta. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den aktuelle situation i Malta ikke kan sidestilles med forholdene i Italien på tidspunktet for afsigelsen af dommen i Tarakhel mod Schweiz. Det bemærkes videre, at Deres klient – i modsætning til klagerne i Tarakhel-sagen - er blevet meddelt opholdstilladelse i det land, hun påtænkes overført til.

Flygtningenævnets flertal har videre lagt til grund, at Deres klient samt et barn ved en overførsel til Malta som udgangspunkt vil være omfattet af de modtageforhold med videre, der fremgår af Udenrigsministeriet i notat af 5. februar 2015 og derfor vil være omfattet af adgangen til åbne modtagecentre under AWAS, trænet personale, helbredsteam, gratis statslig sundhedspleje, gratis statslig uddannelse og adgang til beskæftigelse, ligesom familiens enhed vil blive søgt bevaret.

Det forhold, at Deres klient ved en overførsel til Malta måtte blive frihedsberøvet kan ikke føre til en ændret vurdering. Det bemærkes herved, at Deres klient i Malta havde bevægelsesfrihed, men at hun er udrejst illegalt, og at hun derfor ved en overførsel til Malta risikerer at blive fængslet og idømt en korterevarende fængselsstraf. Det forhold, at Deres klient risikerer en sådan straf, kan ikke anses for at være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Flygtningenævnets flertal finder ikke, at de generelle baggrundsoplysninger og de domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som De har henvist til, herunder sammenholdt med det oplyste om Deres klients forhold, giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at Deres klient ved en overførsel til Malta vil blive udsat for en behandling, der er i strid med artikel 3 eller artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Flygtningenævnets flertal finder endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingestyrelsens vurdering af, at der ikke foreligger sådanne særlige hensyn, herunder af humanitær karakter, at asylansøgningen bør behandles i Danmark. Flertallet finder ikke, at oplysninger om Deres klients helbredsmæssige forhold kan føre til et andet resultat.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 a, stk. 1, jf. Dublinforordningen.”